

Tma padá k zemi níž.
Neboj se slov bratře a přístup blíží.
Tam někde na nebi z motivů slovanských se zrodil stín.
A cejch stále pálí. Pro strach, že se slovo změní v čin.

Jsem Smrtihlav, tak drž se mých křídel
a obletíme svět.
A všichni budou závidět.
Smrtihlav na zádech ozdoba z kostí,
vítám tě v řadách pozvaných hostí.

Spálí plameny město za obzorem. Spálí!
Kalí vodu pán nakažený morem. Kalí!

Malého človíčka v brýlích přelet můry vyděsil.
Tak začal kolem sebe plácet. Zběsile. Ze všech sil.
Ale byl moc slabý na to, aby zabil.

Létá můra dál klidně kolem světa. Létá!

Tam někde na nebi z motivů slovanských
se rodí další stín.
A cejch pálil jen chvíli.
Pro strach, že se slovo změní v čin.

ANO, jsem Smrtihlav. Mávnu křídly
a roztočím svět.
Jako motýl sem se nepoved.

Smrtihlav na zádech lebka bíle září,
má křídla hebká mají nekonečně tváří
a strach se plíží po stěnách.
Až motýl smrti přiletí,
dejte si pro jistotu, lidi, pozor na děti.

Ale já si jen létám okolo hlav
a jenom děsně vypadám.
Jsem Smrtihlav!
Smrtihlav.